

Διναῖος

Β

Β α γ ι α κ ᾶ ν ο ς Δ. Β.

Περὶ τοῦ ὀνόματος "Διναῖος" ἐν τῇ Μεσαιωνικῇ καὶ Νέᾳ
Ἑλληνικῇ γλώσσῃ (ἀνάτυπον κλπ.) Ἀθῆναι 1957

Ἀριθ. Εἰσαγ. 603

